

Любчич Анна Миколаївна

*кандидат юридичних наук, учений секретар
НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку*

НАПрН України

ORCID: 0000-0002-6492-4179

Іванова Ксенія Юріївна

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник
НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку
НАПрН України, доцент кафедри цивільного права № 2
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
ORCID: 0000-0003-4696-2478*

ЩОДО ДЕЯКИХ СВІТОВИХ МОДЕЛЕЙ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

У публікації розглянуті питання щодо моделей інноваційного процесу з огляду на різноманітні ускладнення у лінійній формі. Акцентується увага на використанні нелінійних процесів.

Ключові слова: інноваційний процес, моделі інноваційного процесу, продукт, послуги.

Liubchych Anna

*PhD, Scientific Secretary of Scientific and Research Institute
of Providing Legal Framework for the Innovative Development*

NALS of Ukraine

ORCID: 0000-0002-6492-4179

Ivanova Kseniia

*Ph.D, Senior Scientist of Scientific Research Institute of Providing
Legal Framework for the Innovative Development of NALS of Ukraine,
Associate Professor of the Department № 2 of Civil Law of Yaroslav*

Mudryi National Law University

ORCID: 0000-0003-4696-2478

SOME WORLD MODELS OF INNOVATION PROCESS

The publication considers the issues of models of the innovation process in view of various complications in a linear form. Emphasis is placed on the use of nonlinear processes.

Keywords: innovation process, models of innovation process, product, services.

Протягом 1960–1950 років було визначено, що інноваційний процесу базувався на лінійній моделі. У цій простій моделі вважається нова інновація, яка починається з наукових досліджень, а на пізніх етапах розробка продукції, виробництво та збут, а в кінці – продукт та послуга, або новий процес, який буде успішно проданий [1].

Відповідно до цієї моделі виражається, що для створення процвітаючого ринку ми повинні розвивати наукові дослідження та наголошувати на дослідженнях та розробках, а також визначати потреби ринку у науково-дослідній діяльності, і вони не мають незалежного існування, що означає секрет успіху інновацій. На основі цієї моделі були зроблені великі інвестиції у дослідження та розробки [2]. Модель отримала особливу підтримку після Другої світової війни, особливо коли були виявлені та виготовлені атомні бомби для військових досліджень. На початку 1980 р. багато політиків Організації економічного співробітництва Європи прийняли підхід, згідно з яким виробництво товару, послуги чи процесу було – результат фундаментальних наукових досліджень з використанням торгових можливостей співробітників, де вони можуть продавати свою продукцію. У цій моделі міжстадійність не розглядається, тому ця модель реагує лише на прості галузі, такі як нафтохімічна [3].

З початку 1960 р. сформувалася друга лінійна модель інновацій, надана економічному баченню. В цій моделі інновації стали результатом конкретних вимог до ринку, а ринковий попит безпосередньо спричинив розвиток нових технологій для компаній. В ній більшість інновацій є результатом відділів, які працюють безпосередньо з клієнтами. Оскільки саме відділи краще знають потреби та попит клієнтів, тож вони краще розпізнають місце інвестицій. У цій моделі ринок визначатиме в які проекти в галузях НДДКР компанія повинна інвестувати, а також у цій моделі акцент робиться на потреби ринку та замовника [4].

Але більшість дослідників, уважно вивчивши дві вищезгадані моделі, дійшли висновку, що вони не можуть чітко виразити інноваційний процес у простій лінійній формі. Але іноді наукові дослідження викликають нове виробництво на ринку, а на відміну від цього ринок змушує відділ НДДКР до нової інновації. Мета третьої моделі – демонструвати послідовність операцій в інноваціях, а також метою цієї моделі є зворотний зв'язок між секцією НДДКР та ринком [5].

Інтегрована модель та система SIN. Ця модель також не реагувала на багато інновацій у компаніях. Тому з'явилися моделі четвертого та п'ятого покоління з невеликим проміжком часу. У нових моделях було приділено більше уваги зворотньому зв'язку між етапами. У четвертому поколінні також приділено увагу паралельному розвитку на кожному етапі по горизонталі. У цих моделях більша концентрація на замовниках та їх потребах, а ресурси постачальників розглядаються як частина інтересів компанії. У цій моделі акцент робиться на НДДКР, виробництво та розвиток. У моделі п'ятого покоління більш об'єктивною була інтеграція стратегій розвитку між різними внутрішніми та закордонними організаціями, щоб акціонери продукту чи послуги мали стратегії, близькі один до одного.

Використовуючи нові прийоми, такі як інституційний розвиток «паралельно», а не послідовний розвиток та перехід до організацій з перспективою процесу, можна досягти цього нового підходу до інновацій. Наприклад, використання експертних систем та імітаційних моделей у науково-дослідних роботах або використання мереж для створення міцніших зв'язків між клієнтами та постачальниками може наблизитись до цієї моделі. Ця модель наголошує на гнучкості та швидкості роботи компанії проти змін у розвитку, які базуються на часі та зосереджуються більше на якості, а не на готовій вартості продукту.

Модель ланцюжка створення вартості Клейн Розенберг. Можливо, найкращою моделлю нелінійних елементів, що пояснюють інноваційний процес, є модель ланцюжка створення вартості Клейн Розенберг [6]. Ця модель інноваційного процесу узагальнюється у п'ять кроків:

1. Визначення потенційних потреб ринку.
2. Винайдення або створення нового плану аналізу виробництва нових продуктів.

3. Розробка деталей, тестування та перепроєктування проєктів.
4. Виробництво.
5. Розподіл та маркетинг.

Отже, основні ефективні заходи в інноваційному процесі відповідно до цієї моделі включають:

- 1 – НДДКР.
- 2 – Обладнання та промислове машинобудування.
- 3 – Налаштування виробничих робочих місць.
- 4 – Реалізація нових продуктів.
- 5 – Отримання фізичних технологій та нефізичні технології.
- 6 – Дизайн.

Отже, виходячи з вищевикладеного не слід визначати інноваційний процес на основі простої лінійної форми через багато ускладнень та багато факторів, що впливають на цю модель. При цьому, з плином часу та вимог сучасного стану на ринку, дослідники йдуть далі й пропонують моделі, які ближче до реального інноваційного процесу. Ці рекомендовані моделі мають свої переваги та недоліки. З появою нових моделей, запропонованих дослідниками, моделі наблизилися до реальності. Моделі, які були описані вище, враховували багато речей, таких як клієнт, ринок, обладнання, необхідне для розробки нових технологій, а також цікавим моментом було те, що у багатьох випадках найважливішим є потреби клієнта та ринковий попит, розробка нових технологій для задоволення потреб клієнта. Слід зазначити, що у різних моделях, на етапах від початку (наприклад, уяви та створення ідеї) до кінцевої точки (виробництво та реалізація) наявна ідея інноваційного процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Tohidi H. Review the benefits of using Value Engineering in Information Technology Project Management. *Procedia, Computer Science Journal*, Elsevier, 2011, USA.
2. Edosomwan J. A., 1989, *Integrating Innovation and Technology Management*, New York, John Wiley & Sons.
3. Tohidi, M. J. Tarokh, Modeling and Analysis of Productivity Teamwork Based on Information Technology, *International Journal of Production Research (ISI)*, Taylor and Francis, 2006, In Press, England.
4. Tohidi H. E-government and its different dimensions: Iran' *Procedia-Computer Science Journal*, Elsevier, 2011, USA.

5. Calantone R. J., Cavusgil T., Zhao Y., 2002. Learning orientation, firm innovation capability, and firm performance. *Industrial Marketing Management*, 31, 515–524.

6. Tohidi H., Aslan Azimi Afshar, Aida Jafari. Strategic planning in Iranian educational organizations. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, Elsevier, May 2010, USA.

REFERENCES

1. Tohidi, H. (2011). Review the benefits of using Value Engineering in Information Technology Project Management. *Procedia, Computer Science Journal*, Elsevier [in English].

2. Edosomwan, J.A. (1989). *Integrating Innovation and Technology Management*, New York, John Wiley & Sons [in English].

3. Tohidi, M.J., Tarokh (2006). Modeling and Analysis of Productivity Teamwork Based on Information Technology, *International Journal of Production Research (ISI)*, Taylor and Francis, In Press [in English].

4. Tohidi, H. (2011). E-government and its different dimensions: Iran. *Procedia-Computer Science Journal*, Elsevier [in English].

5. Calantone, R.J., Cavusgil, T., Zhao, Y., (2002). Learning orientation, firm innovation capability, and firm performance. *Industrial Marketing Management*, 31, 515–524 [in English].

6. Tohidi, H., Aslan Azimi Afshar, Aida Jafari. (2010). Strategic planning in Iranian educational organizations. *Procedia, Social and Behavioral Sciences*, Elsevier [in English].

Макух Оксана Володимирівна

доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільного, адміністративного та фінансового права Інституту права імені Володимира Сташиуса Класичного приватного університету

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Розглянуто деякі аспекти правового регулювання сфери оподаткування в умовах побудови цифрової економіки. На підставі аналізу низки актів